
Uanstændigt og pinligt

Skrevet af: Lone Kühlmann
Oprettet 29/10/2010 - 20:15

Der er forskellige typer mennesker, jeg ikke kan fordrage. Højt på listen står den type, som hælder vand af ørerne under et interview og fortæller sandheden, så snart der er slukket for mikrofonen. Det er stærkt irriterende, men det er vilkårene for journalistisk arbejde.

Til gengæld kan man så bruge den viden, man har fået underhånden, til at arbejde videre med sagens afdækning. Man kan gå den lange trælse vej med aktindsigt o.s.v., og man kan med sin ny erhvervede viden gå til andre kilder og få bekræftet, hvad sagen handler om. Nogle gange vil de kilder kun udtale sig anonymt, og afhængigt af, hvor megen tillid man har til sin kilde, må man så forsøge at få verificeret udsagnet hos en eller flere andre personer, og man må i hvert enkelt tilfælde afveje, om sagen er tilstrækkelig væsentlig til at bruge anonyme kilder overhovedet.

Det, man ikke må, er at indgå en aftale om, at udsagnene er til baggrund og uden for citat, og så citere vedkommende alligevel. Man kan diskutere om kilde- beskyttelsen står over nationens sikkerhed, og om den skal bruges til at dække over ministre, der lyver for befolkningen.

Men det er uanstændigt, uprofessionelt og fuldkommen undergravende for enhver form for tillid mellem journalist og kilde at indgå aftaler om fortrolighed og så bryde dem, bare fordi man får en bedre historie på den måde.

Fuld af løgn

Kurt Lassens bog om Kenneth Plummer er i alt væsentlighed bygget på anonyme kilder, der ikke kan lide manden. Stort set den eneste, som står ved sine udtalelser, er tidligere nyheds- chef, nuværende koncernchef i Det Berlingske Hus, Lisbeth Knudsen. Hun siger direkte om hans omtale af hendes tid i DR, at han er fuld af løgn. Ellers er der tale om et sammensurium af udokumenterede udsagn, som ikke så meget handler om hans embedsførelse som om hans person:

Han er hul og uvidende, blottet for samfundsindsigt og kulturel viden, et legebarn der foretrækker playstation for kronikker, og som efter fem år på generaldirektørposten stadig ikke har fattet DR's rolle som public service-institution, men fremturer med tomme managementgloser.

I en central passage i bogen refererer Lassen den pinlige stemning, der opstod, da DR fejrede en pris for en kortfilm om kunstneren Olafur Eliasson, og Plummer i sin festtale sagde om DR: »Vi er meget committede på kulturen«, hvorefter han, da lyset blev dæmpet og filmen skulle vises, sneg sig ud - formentligt for at overvære en FCK-kamp.

Hykler deres bekymring

Gu' er det pinligt, men er det overraskende? Det kan det umuligt være for folk, der har fulgt generaldirektørens opførsel og udtalelser, siden han kom til, rigeligt dokumenteret i en række kommentarer, artikler og debatindlæg af folk, som oven i købet lægger navn til deres kritik.

Jeg ville ønske, jeg kunne skrive, at det har været chokerende eller bare overraskende at følge reaktionerne fra kulturpolitikere og DR-bestyrelsesmedlemmer. De har jo alle sammen været tæt på ham og må vide, hvad han indeholder. Og i denne forbindelse måske især, hvad han ikke indeholder. Alligevel stiller de sig frem med alvorlige miner og er »rystede« over afsløringerne. Kulturordførere som Mogens Jensen (S) og Ellen Trane Nørby (V) greb lejligheden til at gå på tv og hykle deres bekymring samtidig med, at de dækkede sig ind under, at det sådan set ikke var deres bord, men bestyrelsens.

Sandheden er, at manden aldrig skulle have været ansat i den stilling. Men det berettiger ikke til, at han skal snigløbes af en ligegyldig journalist, som mener, at han kan tillade sig at stille sig op som moralsk dommer og samtidig forråde ethvert anstændigt journalistisk princip.

Det kan få langt videre følger for pressefriheden her i landet, end hvem der er generaldirektør for DR.

Kilde: <http://www.information.dk/249262>